

MODLITWY

Modlitwa o uproszenie łask przez wstawiennictwo bł. M. Celeste¹

Ufni w twoje wstawiennictwo
i umocnieni świadectwem twojego życia,
Błogosławiona Matko Mario Celeste,
przyzywamy twego orędownictwa.

Przez świętą Ewangelię
poznałaś Chrystusa Odkupiciela jako słowo życia.
Przez kontemplację Jego tajemnic
przyjęłaś Go jako Zbawiciela.
Przez uczestnictwo w Eucharystii
stałaś się Jego żywą pamiątką.

Tym, którzy szukają prawdy i pokoju
wyproś dar spotkania Chrystusa
w miłosierdziu Kościoła,
w radości braterskiej komunii,
w miłości do ubogich i cierpiących,
abyśmy wszyscy spotkali się zjednoczeni
w ramionach miłującego Ojca.

Litania do błogosławionej Marii Celeste Crostarosa Założycielki Zakonu Najświętszego Odkupiciela²

Kyrie eleison. Chryste eleison. Kyrie eleison.
Chryste, usłysz nas. Chryste, wysłuchaj nas.
Ojcze z nieba, Boże, *zmiłuj się nad nami.*
Synu, Odkupicielu świata, Boże, *zmiłuj się nad nami.*
Duchu Święty, Boże, *zmiłuj się nad nami.*
Święta Trójco, Jedyny Boże, *zmiłuj się nad nami.*

Święta Maryjo, Matko Najświętszego Odkupiciela, *módl się za nami.*

Błogosławiona Mario Celeste, *módl się za nami.*
Bł. Mario Celeste, umiłowana córko Ojca Przedwiecznego...
Bł. Mario Celeste, oblubienico Chrystusa Odkupiciela...
Bł. Mario Celeste, duchowy ogrodzie dojrzałych owoców Ducha Świętego...
Bł. Mario Celeste, Matko i Założycielko Zakonu Najświętszego Odkupiciela....
Bł. Mario Celeste, Siostró i Przyjaciółko Misjonarzy Redemptorystów...

¹ Modlitwa ułożona przez o. Ciro Vitiello CSsR, Scala.

² Litania ułożona przez s. Kazimierę Kut OSsR Bielsko-Biała, imprimatur: ks.bp Piotr Greger 29 marca 2017, Bielsko-Biała.

Bł. Mario Celeste, miłująca Chrystusa Ukrzyżowanego...
Bł. Mario Celeste, lecząca miłością i modlitwą zranione członki Chrystusa...
Bł. Mario Celeste, płonąca żarem Ducha Świętego...

Bł. Mario Celeste, z Maryją kontemplująca Chrystusa w prostocie Nazaretu ...
Bł. Mario Celeste, z Maryją obejmująca Krzyż w każdym cierpieniu ...
Bł. Mario Celeste, z Maryją troszcząca się o Kościół, Mistyczne Ciało Chrystusa...

Bł. Mario Celeste, wsłuchana w Boże Słowo...
Bł. Mario Celeste, wzorze radosnej kontemplacji...
Bł. Mario Celeste, przewodniczko na drogach modlitwy...
Bł. Mario Celeste, ofiarna i odważna mistrzyni życia w miłości wzajemnej...
Bł. Mario Celeste, urzeczona godnością dziecka Bożego i oblubienicy Słowa...
Bł. Mario Celeste, zamieszkująca w otwartym Sercu Pana...
Bł. Mario Celeste, żywa pamiątka miłosiernej miłości Boga do każdego człowieka...
Bł. Mario Celeste, żyjąca na co dzień Ewangelią i promieniująca czułością Boga...
Bł. Mario Celeste, żyjąca na co dzień Eucharystią i w miłosnym uniżeniu dająca życie...
Bł. Mario Celeste, adorująca Zmartwychwstałego Pana w Najświętszym Sakramencie...
Bł. Mario Celeste, zachwycona pięknem stworzenia...
Bł. Mario Celeste, wierna sumieniu pośród przeciwności...
Bł. Mario Celeste, ufająca Panu w mrokach nocy ducha ...
Bł. Mario Celeste, żyjąca dla chwały Boga i zbawiania braci...
Bł. Mario Celeste, żarliwie modląca się za Kościół i jego pasterzy...
Bł. Mario Celeste, poszukująca w modlitwie zagubionych a odkupionych Krwią Chrystusa...
Bł. Mario Celeste, nasza niebieska Patronko...

P. Módl się za nami, błogosławiona Mario Celeste.

W. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się:

Boże, który w Duchu miłości prowadziłeś błogosławioną Marię Celeste, dziewicę, przemieniając ją mocą słowa Twojego Syna, w żywą pamiątkę Twojej miłości miłosiernej, przez jej wstawiennictwo i przykład życia udziel także nam łaski bycia świadkami tajemnicy Odkupienia.

Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen

Akatyst do błogosławionej i czcigodnej Matki naszej Marii Celeste³

Kondakion 1

Matko, przez Boga wybrana, godna podziwu w dążeniu do Boga niewiasto modlitwy, chwało mniszek i chóru dziewic ozdobo, czcigodna Mario Celeste, swoim życiem w uniżeniu, do życia Pana naszego Jezusa Chrystusa zbliżyłaś się i przez to dostąpiłaś wejścia na wysoką górę świętości, dlatego też stałaś się duchową przewodniczką, wstawienniczką potężną oraz patronką nas wszystkich, którzy uciekamy się do ciebie i wołamy:

³ Akatyst ten powstał przed beatyfikacją M. Celeste w klasztorze w Bielsku-Białej, ułożony przez s. Marię Slepchenko OSsR.

Raduj się, błogosławiona Matko Celeste, orędowniczko nasza u Boga!

Ikos 1

Niebiańskie jest twoje imię, Matko, i życie też niebiańskie, gdyż niby kwiat wśród pustyni, zakwitła pośród świata twoja świętość, już od narodzenia przepowiedziana nadanym ci na chrzcie imieniem – Święta. Dlatego Boski Ogrodnik przeniósł cię do duchowego ogrodu, umieszczając cię w ciszy klauzury, oraz nowej reguły zakonodawczynią cię czyniąc. I chociaż żyłaś na ziemi, duszą zawsze przebywałaś w niebie, i w swoich duchowych dziełach tajemnice niebiańskie nam odsłoniłaś, wskazując drogę zbawienia nam wszystkim, którzy tobie śpiewamy:

Raduj się, służebnico Boskiego Zbawiciela
Raduj się, oblubienico Odkupiciela
Raduj się, bowiem zawsze byłaś posłuszna Słowu
Raduj się, któraś w swoim centrum zawsze Go nosiła
Raduj się, kwiecie niebiański, zwrócony ku Boskiemu Słońcu
Raduj się, twój wzrok bowiem był zawsze w Nim utkwiony
Raduj się, któraś żyła życiem Boga
Raduj się, któraś płonęła płomieniem duchowym
Raduj się, czystością przez Pana przyozdobiona
Raduj się, modlitwą nieustanną uświęcona
Raduj się, któraś pragnęła zbawienia wszystkich ludzi
Raduj się, któraś wszystkich w sercu swoim objąć pragnęła

Raduj się, błogosławiona Matko Celeste, orędowniczko nasza u Boga!

Kondakion 2

Łaską Pańską chroniona i prowadzona, już od dzieciństwa otworzyłaś się na światło boskiego poznania i w głębi swego serca pojęłaś mistyczne nauki, nie rozumiejąc jeszcze mądrości tego świata. A Pan z łagodnością przyciągał cię do Siebie, prowadząc szlakiem prostoty, niewinności i miłości, a ty, z radością lgnąc do Niego, śpiewałaś Mu nieustannie: Alleluja!

Ikos 2

Pokusy światowe zaciemniły twoją prostą drogę do zażyłości z Bogiem, ale odnaleziona i pouczona przez troskliwego Pasterza, całą duszą znów zwróciłaś się ku boskiemu światłu, aby nigdy więcej nie odstąpić od niego, już we wczesnym wieku omywając swoją duszę w kąpieli łez serdecznej skruchy. Wtedy, przyjąwszy szczególną łaskę, drogę ustnej modlitwy i rozmyślenia za pomocą książki porzuciłaś, aby już wtedy wkroczyć na ścieżkę kontemplacji, dlatego śpiewamy tobie:

Raduj się, łaską Bożą od dzieciństwa zachwycona
Raduj się, któraś od początku Boga ponad wszystko umiłowała
Raduj się, przez Boga wybrane naczynie darów duchowych
Raduj się, któraś od młodości stała się świątynią modlitwy
Raduj się, czyste zwierciadło, w którym odbija się boskie Słońce
Raduj się, któraś niewinność obroniła przed pokusami
Raduj się, płaczem pokuty na nowo zrodzona
Raduj się, któraś poznała słodki smak serdecznej skruchy
Raduj się, któraś ukryte życie nade wszystko ukochała
Raduj się, któraś pragnęła wyrzeczenia się siebie
Raduj się, któraś z miłości do Boga od lat dziecięcych wszystko porzuciła
Raduj się, któraś zapłonęła pragnieniem świętości

Raduj się, błogosławiona Matko Celeste, orędowniczko nasza u Boga!

Kondakion 3

Nie mając jeszcze wiedzy o etapach duchowej wędrówki, nie wiedziałaś, że drogą kontemplacyjnej modlitwy prowadzi cię Duch Boży. Dzięki niewinności oraz dziecięcej ufności twojej, sam Pan był twoim mistrzem, lecz posłał ci też mądrego kierownika duchowego, który upewnił cię na tej drodze. Poprzez jasne szczyty i ciemne doliny prowadził cię twój Oblubieniec, oczyszczając i zbliżając twoją duszę do Siebie. Zakosztowawszy goryczy opuszczenia i zwątpienia, zostałaś znowu podniesiona i w promieniach Chrystusowego Zmartwychwstania zawołałaś: Alleluja!

Ikos 3

Nie chcąc iść za głosem własnych upodobań, w ręce Boga złożyłaś, Matko, wybór swego stanu, chociaż w duszy poślubiłaś już Chrystusa i gorąco pragnęłaś Mu służyć. Dlatego, gdy przybyłaś do klasztoru i, gdy cię zapytano, czy chcesz przyjąć życie zakonne, bez wątpienia i wahań pozostałaś, widząc w tym wolę Pańską. I nas naucz we wszystkim szukać Bożej woli, którzy tobie śpiewamy:

Raduj się, posłuszna córko niebieskiego Ojca
Raduj się, przykładzie ufności i zawierzenia Bogu
Raduj się, któraś w młodości znalazła drzwi do kontemplacji
Raduj się, któraś pięknem boskiego światła napelniała duszę swoją
Raduj się, na drodze modlitwy prowadzona przez Boga
Raduj się, pełna mądrości nauczycielko modlitwy
Raduj się, któraś na ścieżce modlitwy wiele wycierpiała
Raduj się, uczysz nas bowiem cierpliwości
Raduj się, całkowicie oddana Chrystusowi
Raduj się, uczysz nas bowiem oddania się Bogu
Raduj się, otwierasz bowiem nasze oczy, by podziwiały Boże cuda
Raduj się, albowiem nauczasz nas dziękczynienia Panu

Raduj się, błogosławiona Matko Celeste, orędowniczko nasza u Boga!

Kondakion 4

Przyjąwszy życie mnisze w klasztorze karmelitańskim Matki Bożej Siedmiu Boleści, jeszcze większą miłością Bożą zapłonęłaś, swoją gorliwością przynaglając też inne siostry do życia bardziej miłego Bogu, które razem z tobą zaśpiewały: Alleluja!

Ikos 4

Widząc pokorę, skupienie i niezwykłą pilność w przestrzeganiu reguł zakonnych, przełożeni powierzyli tobie, młodej jeszcze zakonnicy, ważne i odpowiedzialne posługi, czyniąc cię mistrzynią nowicjuszek, byś wiodła je mądrze i łagodnie do źródeł poznania Boga, którego i nas uczyń uczestnikami, przez tve wstawiennictwo, którzy wołamy do ciebie:

Raduj się, któraś mądrością przewyższyła starszych od siebie
Raduj się, oblubienico piękna pięknem Pana
Raduj się, któraś w miłości Bogu się ofiarowała
Raduj się, chwało życia mniszego
Raduj się, dziewico, która pociągasz w ślad za sobą inne dziewice
Raduj się, albowiem wprowadzasz ich do komnaty godowej Króla
Raduj się, łanio szybkonoga, pragnąca żywych potoków

Raduj się, wskazująca nam źródła prawdy
Raduj się, która wiedziesz nas drogą świętości obfitującej w radość
Raduj się, mądra wychowawczyni mniszek
Raduj się, mistrzyni życia cnotliwego
Raduj się, oddana całkowicie Bogu i ludziom

Raduj się, błogosławiona Matko Celeste, orędowniczko nasza u Boga!

Kondakion 5

Nie była łatwą twoja służba, Matko Celeste, gdyż do ukrycia się w samotności i do kontemplacji boskiego Oblubieńca dążąc, zapominałaś o wszystkim, co ziemskie, tracąc siły fizyczne, dlatego gorzkim stało się dla ciebie przebywanie w towarzystwie ludzi. Od zewnątrz też nie mogłaś zaznać pokoju, gdyż nieprzyjaciel zbawienia naszego wzbudzał zawiść w duszach niektórych zakonnic, które chciały przeszkodzić ci w spełnianiu twych zadań. Lecz mimo wszystko nie przestawałaś pokładać nadziei w imieniu Pana, któremu nieustannie śpiewałaś: Alleluja!

Ikos 5

Dostępując niebiańskiej wizji, o Matko, zrozumiałaś, że Bóg uczyni cię matką dusz wielu i że przez ciebie daje Kościołowi nowy zakon. Przeorysza także, otrzymawszy światło Ducha Bożego, przepowiedziała tobie wobec wszystkich, że wielkie dzieła dokonasz w imię Boże. A my, którzy teraz te dzieła oglądamy już spełnionymi, za nie dzięki Bogu wnosimy i śpiewamy tobie:

Raduj się, spadkobierczyni wielkich matek Kościoła
Raduj się, współuczestniczko duchowego dziedzictwa świętych kobiet
Raduj się, zraniona miłością do Pana
Raduj się, któraś w bólach swoje dzieci rodziła
Raduj się, matko duchowa
Raduj się, wierna córko Bogarodzicy
Raduj się, któraś podobnie jak ona stała się płodną oliwką Kościoła
Raduj się, któraś podobnie jak ona połączyła w sobie sprzeczności
Raduj się, któraś kontemplację i działanie scaliła w swoim życiu
Raduj się, któraś dzieciom swoim przekazała skarby duchowe
Raduj się, bo zawsze możemy czerpać ze źródeł twej mądrości
Raduj się, bo nie przestajesz wstawiać się za nami

Raduj się, błogosławiona Matko Celeste, orędowniczko nasza u Boga!

Kondakion 6

Za sprawą intryg złoumyślnej ziemianki, klasztor karmelitański rozwiązano, a siostry udały się do innych klasztorów. Wtedy pewien gorliwy kapłan, z opatrności Bożej, zaprosił Cię do Scala, do niedawno założonego konwentu, którego był ojcem duchowym. Tam, razem ze swoimi rodzonymi siostrami, udałaś się w cichości i pokorze, zostając nowicjuszka, najmniejszą pośród mniejszych, śpiewając w sercu: Alleluja!

Ikos 6

Pragnąc życia samotnego i ukrytego przed oczami ludzkimi, jeszcze wyżej się wspięłaś po stopniach modlitwy i pokory, lecz Bóg, wejrząwszy na uniżenie swojej służebnicy, objawił na tobie swe miłosierdzie, w sposób wyjątkowy ukazując się twojemu duchowemu wzrokowi. Zrozumiałaś wtedy, że Bóg chce dać światu przez ciebie nowy Instytut, i zaczęłaś spisywać nową regułę w

posłuszeństwie Duchowi Świętemu i swojej mistrzyni. Radość niewypowiedziana ogarnęła wtedy twoje serce oraz serca sióstr, a my, radując się razem z nimi, śpiewamy:

Raduj się, pokorna służebnico Pana
Raduj się, któraś z otwartym sercem przyjęła zwiastowane słowo
Raduj się, któraś uwierzyła, że spełni się to, co Pan ci powiedział
Raduj się, któraś ponad wszystko ceniła pokorę i posłuszeństwo
Raduj się, któraś oglądała wielkie rzeczy
Raduj się, któraś przekazała nam niebieskie tajemnice
Raduj się, twoją bowiem mądrość wychwalać będą wszystkie pokolenia
Raduj się, któraś jak orzeł wpatrywała się w Boskie Słońce
Raduj się, albowiem otrzymałaś nową Regułę z dobroci Bożej
Raduj się, twoje bowiem życie stało się rzeką wielką
Raduj się, twoja bowiem droga stała się drogą dla wielu
Raduj się, bo Duch Święty ocienił cię!

Raduj się, błogosławiona Matko Celeste, orędowniczko nasza u Boga!

Kondakion 7

Widząc wielkie dzieła Pańskie, nieprzyjaciel rodzaju ludzkiego zaczął zasiewać swój kłokol. Wątpliwościami, lękami, wyrzutami próbował zachwiać twoją duszę, podsuwając myśl, że popadłaś w iluzję. Ale świętym posłuszeństwem zwalczałaś te podszepty. Wtedy diabeł zaczął straszyć siostry klasztoru hałasem o przeraźliwymi nocnymi zjawami, lecz nie osiągnąwszy nic, począł działać przez ludzi. Publicznie upokarzana byłaś, a później więziona na klasztornym strychu. Wydawało się ci, że Dzieło Pana już jest zniszczone, chociaż nie zostało jeszcze urzeczywistnione, ty jednak mimo wszystko, mężnym sercem śpiewałaś: Alleluja!

Ikos 7

Nie doczekawszy się spełnienia Dzieła Pana, ten, który najbardziej mu się sprzeciwiał, niespodziewanie zmarł, a w klasztorze sióstr na nowo zapanował pokój. Wtedy Pan przysłał chwalebego i czcigodnego ojca Alfonsa, który mądrością swoją i roztropnością potwierdził regułę, przez ciebie napisaną i dzięki temu klasztor wkrótce ją przyjął. Tak narodził się nowy Zakon, za który my radośnie uwielbiamy Boga, śpiewając tobie:

Raduj się, błogosławiona Matko Celeste
Raduj się, któraś poszła za Mistrzem do końca
Raduj się, któraś zgodziła się na cierpienie
Raduj się, któraś skosztowała z kielicha Pańskiego
Raduj się, bo wątpliwości cię nie złamały
Raduj się, boś ty serce wznosiła do Pana wśród burzy
Raduj się, boś ty bez lęku walczyła z wrogiem zbawienia
Raduj się, zwyciężyłaś bowiem mocą swej słabości
Raduj się, doświadczona niezrozumieniem i ludzką obmową
Raduj się, wypróbowana wielką cierpliwością
Raduj się, mężna niewiasto
Raduj się, w krzyżu Chrystusa udział swój mająca

Raduj się, błogosławiona Matko Celeste, orędowniczko nasza u Boga!

Kondakion 8

Pełne wielkiej radości siostry zaczęły żyć nową regułą z ogromnym zapałem i gorliwością. W czuwaniach, postach, umartwieniach i modlitwach służąc umiłowanemu nade wszystko Chrystusowi, a ludzie, którzy nawiedzali klasztor, widzieli jego wielką chwałę i świętość, wykrzykując Bogu w podziw: Alleluja!

Ikos 8

Dostąpiwszy znów boskiego widzenia, Matko, zrozumiałaś, że czcigodny ojciec Alfons zostanie założycielem nowego męskiego Zgromadzenia, którego skrócony statut napisałaś. Wtedy przekazałaś mu tę nowinę, którą on, po modlitwie i zasięgnięciu rady swoich kierowników, przyjął jako wolę Pańską. A my, podziwiając ścieżki dobrej Opatrzności, wołamy do ciebie:

Raduj się, znawczyni tajemniczych dróg boskiej mądrości
Raduj się, przewodniczko mądra do Pana
Raduj się, skarbie Kościoła Chrystusowego
Raduj się, któraś o miłość i pokorę życie swe oparła
Raduj się, któraś przekazała nam tajemnicę życia w miłości wzajemnej
Raduj się, twoje bowiem życie stało się księgą mądrości
Raduj się, twoje bowiem życie stało się żywą Ewangelią
Raduj się, jedności z Bogiem żywy znaku
Raduj się, żywa pamiątka wielkich dzieł Chrystusa
Raduj się, żywy obrazie Jego oblicza
Raduj się, żywe odbicie Jego życia
Raduj się, żywa Eucharystio

Raduj się, błogosławiona Matko Celeste, orędowniczko nasza u Boga!

Kondakion 9

Nie mogąc zgodzić się z tym, że założyłaś nowy Zakon, ojciec duchowy klasztoru zaczął nanosić poprawki do twojej reguły. Diabeł natomiast, ojciec kłamstwa, siewca niezgody i oszczerstwa, namówił przeciwko tobie siostry i niektórych braci nowego Zgromadzenia, tak że wkrótce stałaś się pośmiewiskiem i przedmiotem obmowy całego miasta. Wszystko to w uniżeniu i cierpliwości znosząc, nie zgodziłaś się jednak podpisać zmienionej reguły, jako danej tobie od Pana; nie zgodziłaś się też na narzucone ci dożywotne jego kierownictwo, za co cię wygnano z założonego przez siebie zakonu, nie zostawiając ci nawet habitu. W odrzuceniu przez wszystkich i w samotności, ty ukorzyłaś się przed Bogiem, pokornie szepcząc w sercu: Alleluja!

Ikos 9

Mając za jedyne światło wiarę, i za bogactwo krzyż i świętą Ewangelię, wzgardzona przez wszystkich, szukałaś swojej przystani, wsłuchując się w upodobanie Pana. Razem z siostrami udałaś się do dominikańskiego klasztoru, który tonął w lekkomyślności i słynął w okolicy z niegodnego życia mniszek. Tam wprowadziłaś ład i w szybkim czasie klasztor pod twoim przewodnictwem zakwitł cnotami i zajaśniał świętością wśród radości i podziwu wszystkich ludzi, z którymi i my, ciesząc się, śpiewamy tobie:

Raduj się, któraś zniosła cierpienia dla Pana
Raduj się, któraś stała się tarczą strzelniczą dla pocisków
Raduj się, któraś przyjęła męczeństwo, krwi nie wylewając
Raduj się, któraś z Panem we wszystkim była zjednoczona
Raduj się, któraś Jego mękę ukochała
Raduj się, któraś krzyż radością nazwać potrafiła
Raduj się, któraś przyjęła cierń zniesławienia

Raduj się, któraś przyjęła nagość odrzucenia
Raduj się, któraś sama będąc udręczona, innych pocieszała
Raduj się, któraś sama będąc w niepokoju, innym niosła pokój
Raduj się, niesłusznie wygnana, któraś ujarzmiła dzikie bestie rodzące się odwetu
Raduj się, oczerniona, któraś odnowiła ogród dusz zakonnych

Raduj się, błogosławiona Matko Celeste, orędowniczko nasza u Boga!

Kondakion 10

Nastał czas upragniony i wyruszyłaś w podróż, aby założyć klasztor według twojej nowej reguły. Przybyłaś do miasta Foggia, gdzie wśród świateł i pieśni czekał na ciebie cały lud, a ty przyjęłaś opuszczony dom oraz kilka młodych dziewcząt na wychowanie. Tak w wielkim ubóstwie zaczynał się twój Zakon, gdyż fundamentem jego jest nic innego, jak tylko godne podziwu uniżenie i pokora Pana naszego Jezusa Chrystusa, któregoś we wszystkim naśladowała, śpiewając z całego serca: Alleluja!

Ikos 10

Podporą i ostoją świętości stałaś się, Matko Celeste, dla każdego, kto przychodził i szukał twojej rady w duchowych i doczesnych potrzebach, i tym sposobem szybko zasłynęłaś jako mądra mistrzyni duchowa i święta przełożona, która blaskiem swoich cnót jaśniała w całym mieście, a my, podziwiając twoją drogę duchową i dojrzałość, śpiewamy tobie:

Raduj się, któraś nosiła w sercu pokój mimo cierpienia
Raduj się, któraś nie zachowywała gniewu na tych, co cię znieważyli
Raduj się, naczynie pojednania i przebaczenia
Raduj się, któraś wszystkie swoje intencje odnosiła do Pana
Raduj się, któraś czystym spojrzeniem wszystko oczyszczała
Raduj się, któraś oschłość i ciemność duchową mężnie znosiła
Raduj się, któraś wielu do nawrócenia doprowadziła
Raduj się, któraś modlitwą serca wielu skruszyła
Raduj się, któraś kuszonych rozpaczą ratowała
Raduj się, któraś dar uzdrawiania serca przyjęła
Raduj się, któraś rady duchowe wszystkim potrzebującym dawała
Raduj się, któraś trzęsienie ziemi modlitwą wstrzymała

Raduj się, błogosławiona Matko Celeste, orędowniczko nasza u Boga!

Kondakion 11

Przez słowa pouczeń i dzieł duchowych, Matko, przekazałaś nam bezcenny skarb twego serca – natchnienia Ducha Boskiego, który był dany tobie, i którego masz władzę udzielić każdemu, kto tego pragnie, i kto decyduje się podążać za Panem uniżonym, śpiewając przy tym z radości: Alleluja!

Ikos 11

Życie twoje, o błogosławiona Matko Celeste, było ukryte w Bogu, twoim Zbawcy, i było ciągłym umieraniem. Dlatego śmierć twoja była błogosławioną i nawet nie była już śmiercią, lecz przejściem do wiecznego życia. I tak, podczas słuchania słów ewangelicznej Męki, oddałaś w pokoju ducha swego, skłoniwszy łagodnie, jak Odkupiciel na krzyżu, swoją głowę. Święty zaś Gerard, w tym czasie spoglądając we wizji na twoją nieskalaną duszę, zawołał: „Oto dusza Matki

Celeste, jak gołębica unosi się po nagrodę niebiańską”. A my, przejęci oglądaniem chwały, której dostąpiłaś, śpiewamy tobie:

Raduj się, Matko Celeste, służebnico Boża
Raduj się, któraś bieg swój dokończyła, wiarę zachowała
Raduj się, któraś całkowicie upodobniła się do swego Pierwowzoru
Raduj się, któraś umiłowała Go aż do śmierci
Raduj się, całe bowiem życie twoje było pieśnią Bożej chwały
Raduj się, śmierć bowiem twoja była uwieńczeniem pieśni prawdziwego życia
Raduj się, boś przyniosła obfity owoc Kościołowi
Raduj się, bowiem zasiane przez ciebie ziarno wpadłszy w ziemię przyniosło plon obfity
Raduj się, bo dzieci twoje żyją na całej ziemi
Raduj się, błogosławione jest bowiem twoje potomstwo
Raduj się, teraz bowiem z Oblubieńcem nieustannie się radujesz
Raduj się, gdyż nawet po śmierci nas nie opuściłaś

Raduj się, błogosławiona Matko Celeste, orędowniczko nasza u Boga!

Kondakion12

Gdy ciało twoje przeniesiono do kościoła i wieść rozeszła się o twoim zgonie, zewsząd schodził się lud, aby pożegnać się ze świętą Przeoryszą. Tłum był tak wielki, że niełatwo było przystąpić do ciebie. Wtedy pewne kobieta, niewidoma od urodzenia, w rozpaczy zawołała do ciebie: „daj mi chociaż raz cię zobaczyć!” i w tym momencie ona przejrzała, wśród podziwu i osłupienia całego ludu, który wołał wraz z nią: Alleluja!

Ikos 12

Ty stałaś się skarbnicą łask, przyjmąwszy dar leczenia chorób, dawać przejrzenie niewidomym, ustanawiać ład w skłóconych rodzinach i wspólnotach. Pan uczynił cię, Matko, żywym znakiem swej obecności, żeby każdy mógł z odwagą przyjść do ciebie, wołając:

Raduj się, niebiański kwiecie przeniesiony w niebieskie przybytki
Raduj się, któraś już na ziemi była towarzyszką świętych i aniołów
Raduj się, któraś serce miała zawsze w niebie
Raduj się, niebiański pokój nosząca w swym wnętrzu
Raduj się, chorych i cierpiących lekarko
Raduj się, wypraszająca ślepym na duchu przejrzenie
Raduj się, orędowniczko w udrękach duszy
Raduj się, obrończyni wśród napastliwych pokus
Raduj się, która wypraszasz upewnienie w wątpliwościach
Raduj się, która wymadlasz pokój w żalu i cierpieniu
Raduj się, świętych dziewic ozdobo
Raduj się, radości twego Pana

Raduj się, błogosławiona Matko Celeste, orędowniczko nasza u Boga!

Kondakion 13

Błogosławiona Matko nasza Celeste! W życiu swoim całkowicie upodobniłaś się do naszego Pana, aż po śmierć i uniżenie Jego, nas, którzy w naszych słabościach często upadamy, podnieś swoją modlitwą, i przeprowadź nas od śmierci ku zmartwychwstaniu w Chrystusie Panu, i zachowaj nas od wrogich zasadzek, którzy Bogu śpiewamy: Alleluja! (3x)

Ikos 1

Niebiańskie jest twoje imię, Matko, i życie też niebiańskie, gdyż niby kwiat wśród pustyni, zakwitła pośród świata twoja świętość, już od narodzenia przepowiedziana nadanym ci na chrzcie imieniem – Święta. Dlatego Boski Ogrodnik przeniósł cię do duchowego ogrodu, umieszczając cię w ciszy klauzury, oraz nowej reguły zakonodawczynią cię czyniąc. I chociaż żyłaś na ziemi, duszą zawsze przebywałaś w niebie, i w swoich duchowych dziełach tajemnice niebiańskie nam odsłoniłaś, wskazując drogę zbawienia nam wszystkim, którzy tobie śpiewamy:

Raduj się, służebnico Boskiego Zbawiciela
Raduj się, oblubienico Odkupiciela
Raduj się, bowiem zawsze byłaś posłuszna Słowu
Raduj się, któraś w swoim centrum zawsze Go nosiła
Raduj się, kwiecie niebiański, zwrócony ku Boskiemu Słońcu
Raduj się, twój wzrok bowiem był zawsze w Nim utkwiony
Raduj się, któraś żyła życiem Boga
Raduj się, któraś płonęła płomieniem duchowym
Raduj się, czystością przez Pana przyozdobiona
Raduj się, modlitwą nieustanną uświęcona
Raduj się, któraś pragnęła zbawienia wszystkich ludzi
Raduj się, któraś wszystkich w sercu swoim objąć pragnęła

Raduj się, błogosławiona Matko Celeste, orędowniczko nasza u Boga!

Kondakion 1

Matko, przez Boga wybrana, godna podziwu w dążeniu do Boga niewiasto modlitwy, chwała mniszek i chóru dziewic ozdobo, czcigodna Mario Celeste, swoim życiem w uniżeniu, do życia Pana naszego Jezusa Chrystusa zbliżyłaś się i przez to dostąpiłaś wejścia na wysoką górę świętości, dlatego też stałaś się duchową przewodniczką, wstawienniczką potężną oraz patronką nas wszystkich, którzy uciekamy się do ciebie i wołamy:

Raduj się, błogosławiona Matko Celeste, orędowniczko nasza u Boga!

Boże, który w Duchu miłości prowadziłeś błogosławioną Marię Celeste, dziewicę, przemieniając ją mocą słowa Twojego Syna, w żywą pamiątkę Twojej miłości miłosiernej, przez jej wstawiennictwo i przykład życia udziel także nam łaski bycia świadkami tajemnicy Odkupienia. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen